

Elijah's Ascent. Elisha's Initiation

מלכים ב פרק ב 2 Kings ch. 2

(א) וַיְהִי בְהֵעָלוֹת יְקֹוֹק אֶת אֱלֹהֵיוּ בְסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיֵּלֶךְ אֵלָיוּ וְאֵלִישָׁע מִן הַגִּלְגָּל:
(ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיוּ אֶל אֵלִישָׁע שֵׁב נָא פֹה כִּי יְקֹוֹק שְׁלַחְנִי עַד בֵּית אֵל וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חִי יְקֹוֹק וְחִי נַפְשֶׁךָ אִם אֲעֻזְבֶּךָ וַיֵּרְדּוּ בֵּית אֵל:
(ג) וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בֵּית אֵל אֶל אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ הֲיִדְעָתָּ כִּי הַיּוֹם יְקֹוֹק לִקַּח אֶת אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם אֲנִי יִדְעָתִי הַחֲשׂוּ:
(ד) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵיוּ אֵלִישָׁע שֵׁב נָא פֹה כִּי יְקֹוֹק שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חִי יְקֹוֹק וְחִי נַפְשֶׁךָ אִם אֲעֻזְבֶּךָ וַיָּבֵאוּ יְרִיחוֹ:
(ה) וַיֵּגְשׁוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ הֲיִדְעָתָּ כִּי הַיּוֹם יְקֹוֹק לִקַּח אֶת אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם אֲנִי יִדְעָתִי הַחֲשׂוּ:
(ו) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵיוּ שֵׁב נָא פֹה כִּי יְקֹוֹק שְׁלַחְנִי הַיַּרְדֵּנָה וַיֹּאמֶר חִי יְקֹוֹק וְחִי נַפְשֶׁךָ אִם אֲעֻזְבֶּךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם:
(ז) וְחַמְשִׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הִלְכוּ וַיַּעֲמִדוּ מִנְּגַד מִרְחוֹק וַשְׁנֵיהֶם עֹמְדֵי עַל הַיַּרְדֵּן:
(ח) וַיִּקַּח אֱלֹהֵיוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיְגַלֵּם וַיַּנִּיחֵהוּ אֶת הַמַּיִם וַיִּחְצֹוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרָבָה:
(ט) וַיְהִי כְעֹבְרָם וְאֱלֹהֵיוּ אָמַר אֶל אֵלִישָׁע שְׂאֵל מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ בְּטָרָם אֶלְקַח מֵעַמְךָ וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע וַיְהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ אֵלַי:
(י) וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁיתָ לְשֹׂאֵל אִם תִּרְאֶה אֹתִי לִקַּח מֵאֲתָרְךָ יְהִי לָּךְ כֵּן וְאִם אֵין לֹא יִהְיֶה:
(יא) וַיְהִי הֵמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וַדְּבַר וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלֹהֵיוּ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם:
(יב) וְאֵלִישָׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֵק אָבִי אָבִי רֶכֶב וְשָׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשֵׁנַיִם קָרְעִים:
(יג) וַיֵּרָם אֶת אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיִּשָּׁב וַיַּעֲמִד עַל שְׂפַת הַיַּרְדֵּן:
(יד) וַיִּקַּח אֶת אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּנִּיחֵהוּ אֶת הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֵיךְ יְקֹוֹק אֱלֹהֵיוּ אָף הוּא וַיַּנִּיחֵהוּ אֶת הַמַּיִם וַיִּחְצֹוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבַר אֵלִישָׁע:
(טו) וַיֵּרָאָהוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירְחוֹ מִנְּגַד וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ אֱלֹהֵיוּ עַל אֵלִישָׁע וַיָּבֵאוּ לְקִרְאָתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַרְצָה:

2 Now when the LORD was about to take Elijah up to heaven by a whirlwind, Elijah and Elisha were on their way from Gilgal. ² And Elijah said to Elisha, "Please stay here, for the LORD has sent me as far as Bethel." But Elisha said, "As the LORD lives, and as you yourself live, I will not leave you." So they went down to Bethel. ³ And the sons of the prophets who were in Bethel came out to Elisha and said to him, "Do you know that today the LORD will take away your master from over you?" And he said, "Yes, I know it; keep quiet."
⁴ Elijah said to him, "Elisha, please stay here, for the LORD has sent me to Jericho." But he said, "As the LORD lives, and as you yourself live, I will not leave you." So they came to Jericho. ⁵ The sons of the prophets who were at Jericho drew near to Elisha and said to him, "Do you know that today the LORD will take away your master from over you?" And he answered, "Yes, I know it; keep quiet."
⁶ Then Elijah said to him, "Please stay here, for the LORD has sent me to the Jordan." But he said, "As the LORD lives, and as you yourself live, I will not leave you." So the two of them went on. ⁷ Fifty men of the sons of the prophets also went and stood at some distance from them, as they both were standing by the Jordan. ⁸ Then Elijah took his cloak and rolled it up and struck the water, and the water was parted to the one side and to the other, till the two of them could go over on dry ground.
⁹ When they had crossed, Elijah said to Elisha, "Ask what I shall do for you, before I am taken from you." And Elisha said, "Please let there be a double portion of your spirit on me." ¹⁰ And he said, "You have asked a hard thing; yet, if you see me as I am being taken from you, it shall be so for you, but if you do not see me, it shall not be so." ¹¹ And as they still went on and talked, behold, a chariot of fire and horses of fire separated the two of them. And Elijah went up by a whirlwind into heaven. ¹² And Elisha saw it and he cried, "My father, my father! The chariots of Israel and its horsemen!" And he saw him no more.
Then he took hold of his own clothes and tore them in two pieces. ¹³ And he took up the cloak of Elijah that had fallen from him and went back and stood on the bank of the Jordan. ¹⁴ Then he took the cloak of Elijah that had fallen from him and struck the water, saying, "Where is the LORD, the God of Elijah?" And when he had struck the water, the water was parted to the one side and to the other, and Elisha went over.

(טז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנֵה נָא יֵשׁ אֶת עַבְדֶּיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשִׁים
בְּנֵי חֵיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׁוּ אֶת אֲדֹנָיְךָ פֶּן נִשְׂאוּ רוּחַ יְהוָה
וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַהָרִים אוֹ בְּאֶחָת הַגְּאִיּוֹת
וַיֹּאמְרוּ לֹא תִשְׁלַחֵנוּ:
(יז) וַיִּפְצְרוּ בּוֹ עַד בֶּשֶׁ וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחֵנוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים
אִישׁ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא מָצְאוּ:
(יח) וַיִּשְׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יוֹשֵׁב בִּירִיחוֹ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם הֲלוֹא
אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם אֵל תִּלְכוּ:
(יט) וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל אֵלִישָׁע הֲנֵה נָא מוֹשֵׁב הָעִיר
טוֹב כְּאִשֶׁר אֲדֹנָי רָאָה וְהַמַּיִם רַעִים וְהָאָרֶץ מְשֻׁכָּלֶת:
(כ) וַיֹּאמְרוּ קַחוּ לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ
אֵלָיו:
(כא) וַיֵּצֵא אֶל מוֹצֵא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלַח וַיֹּאמְרוּ כֹה
אָמַר יְהוָה רְפֵאתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת
וּמִשְׁכָּלֶת:
(כב) וַיִּרְפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כַּדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֶּר: פ
(כג) וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא עֲלֵה בְּדֶרֶךְ וַנְּעָרִים קִטְנִים
יָצְאוּ מִן הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ בוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה הָרֹם עֲלֵה
קִרְחִים:
(כד) וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלַל בְּשֵׁם יְהוָה וַתִּצְאֶנּוּ
שְׁתֵּי דִבִּים מִן הַיַּעַר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִ
יְלָדִים:
(כה) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל הַר הַכְּרִמָּל וּמִשָּׁם שָׁב שְׁמֶרוֹן: פ

¹⁵ Now when the sons of the prophets who were at Jericho saw him opposite them, they said, "The spirit of Elijah rests on Elisha." And they came to meet him and bowed to the ground before him. ¹⁶ And they said to him, "Behold now, there are with your servants fifty strong men. Please let them go and seek your master. It may be that the Spirit of the LORD has caught him up and cast him upon some mountain or into some valley." And he said, "You shall not send."¹⁷ But when they urged him till he was ashamed, he said, "Send." They sent therefore fifty men. And for three days they sought him but did not find him.¹⁸ And they came back to him while he was staying at Jericho, and he said to them, "Did I not say to you, 'Do not go'?"

¹⁹ Now the men of the city said to Elisha, "Behold, the situation of this city is pleasant, as my lord sees, but the water is bad, and the land is unfruitful."²⁰ He said, "Bring me a new bowl, and put salt in it." So they brought it to him.²¹ Then he went to the spring of water and threw salt in it and said, "Thus says the LORD, I have healed this water; from now on neither death nor miscarriage shall come from it." ²² So the water has been healed to this day, according to the word that Elisha spoke.

²³ He went up from there to Bethel, and while he was going up on the way, some small boys came out of the city and jeered at him, saying, "Go up, you baldhead! Go up, you baldhead!" ²⁴ And he turned around, and when he saw them, he cursed them in the name of the LORD. And two she-bears came out of the woods and tore forty-two of the boys. ²⁵ From there he went on to Mount Carmel, and from there he returned to Samaria.

2. מלכים א פרק יט

(יד) וַיֹּאמְרוּ קִנְאָה קִנְאָתִי לִיקְחוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת כִּי עֲזָבוּ
בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ
הָרְגוּ בַחֶרֶב וְאֶתְּרָתְךָ אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:
ס
(טו) וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוּב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבַר דְּמָשֶׁק
וּבָאת וּמִשְׁחַתְּ אֶת חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל אֲרָם:
(טז) וְאֵת יְהוּא בֶן נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֵת
אֵלִישָׁע בֶּן שַׁפְט מֵאֵבֶל מְחֹלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ:
(יז) וְהָיָה הַנִּמְלֵט מִחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנִּמְלֵט
מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֵלִישָׁע:
(יח) וְהִשְׁאֲרִיתִי בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכִים
אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ:
(יט) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצֵא אֶת אֵלִישָׁע בֶּן שַׁפְט וְהוּא חֹרֵשׁ
נְשִׁים עֹשֶׂה צְמָדִים לַפְּנִי וְהוּא בְּנִים הָעֹשֶׂה וַיַּעֲבֵר
אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתוֹ אֵלָיו:
(כ) וַיַּעֲזֹב אֶת הַבֶּקֶר וַיֵּרָץ אַחֲרָיו וַיֹּאמְרוּ אֲשֶׁרָה נָא

2. I Kings ch.19

¹⁴ He answered, "I am moved by zeal for the Lord, the God of Hosts; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life."

¹⁵ **The Lord said to him, "Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. ¹⁶ Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah to succeed you as prophet. ¹⁷ Whoever escapes the sword of Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. ¹⁸ I will leave in Israel only seven thousand —every knee that has not knelt to Baal and every mouth that has not kissed him." ¹⁹ He set out from there and came upon Elisha son of Shaphat as he was plowing. There were twelve yoke of oxen ahead of him, and he was with the twelfth. Elijah came over to him and threw his mantle over him. ²⁰ He left the oxen and ran after Elijah, saying: "Let me kiss my father and mother good-**

לְאָבִי וְלְאֵמִי וְלְכָל אֲחֵרָיו וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוּב כִּי מִה עָשִׂיתִי לְךָ:
(כא) וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבְּחֵהוּ וַיִּבְכְּלוּ הַבָּקָר בְּשֵׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו אֵלָיו וַיִּשְׁרָתֵהוּ:

by, and I will follow you." And he answered him, "Go back. What have I done to you?" ²¹ He turned back from him and took the yoke of oxen and slaughtered them; he boiled their meat with the gear of the oxen and gave it to the people, and they ate. Then he arose and followed Elijah and became his attendant.

3. רד"ק מלכים ב פרק ב פסוק ט

(ט) פי שנים ברוחך אלי – פירשו רז"ל כפלים ממה שהיה באלוהו והוא שהחיה שני מתים אחד בחייו ואחד במותו ולמי שאמר על רגליו עמד ולביתו לא הלך שרפא צרעת נעמן שהמצורע חשוב כמת שנאמר אל נא תהי כמת ואדוני אבי ז"ל פירש פי שנים שני חלקים שאל שיהיה לו מרוח אליוהו וכן הוא אומר פי שנים בכל אשר ימצא לו שני חלקי נכסיו כי הבכור נוטל שני חלקים מן הנכסים והפשוט נוטל החלק השלישי:

3. A Double Portion

Radak

It means to say ...I should be bestowed a double portion of that which you have bestowed upon each of the other prophets. This is the same word usage as: "He must acknowledge the [status of his] son ...as the firstborn by giving him a double share [pi shenayim] of all he has." (Deut 21:17)

4. Deut 21:17

¹⁷ Instead, he must accept the first-born, the son of the unloved one, and allot to him a double portion of all he possesses..

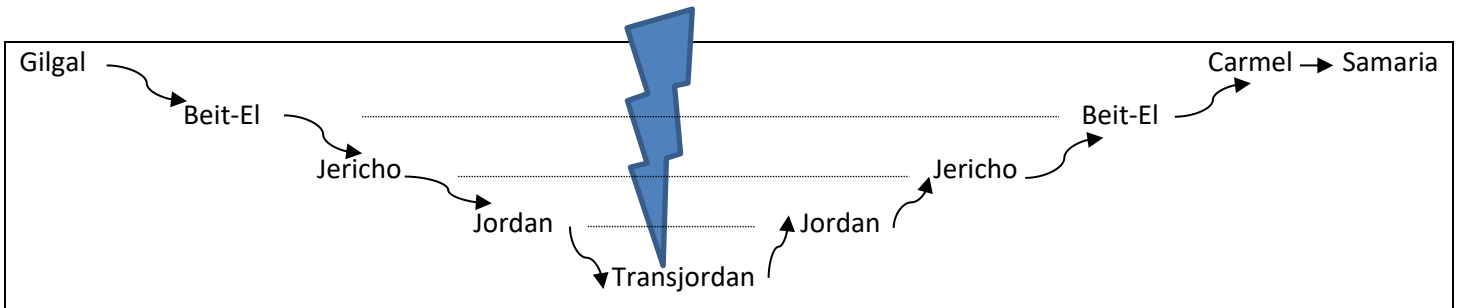
4. דברים פרק כא פסוק יז

כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשְּׁנוּאָה יִבִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי הוּא רְאִשִׁית אָבִיו לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה: ט

5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז עמוד ב

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: גדולה שמושה של תורה יותר מלמודה, שנאמר: פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו, למד לא נאמר אלא יצק - מלמד שגדולה שמושה יותר מלמודה.

5. R.Yohanan further said in the name of R. Shimon bar Yohai: The service of the Torah is greater than the study thereof. For it is said: "Here is Elisha the son of Shafat, who poured water on the hands of Elijah." (3:11) It is not said, "who learned", but "who poured water". This teaches that the service of the Torah is greater than the study thereof."

שמות פרק טו

6. Exodus 15 – The story of Marah:

(כב) וַיֵּסַע מִזְּשֵׁר אֶת יִשְׂרָאֵל מֵיַם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם: (כג) וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבִילוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּרָה כִּי מְרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרָה: (כד) וַיְלִינוּ הָעָם עַל מִנְּשָׂה לֵאמֹר מַה נְּשִׂיתָ: (כה) וַיִּצְעַק אֶל יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַף אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נְסֹה: (כו) וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֲלֵהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ:

Then ... Israel set out from the Red Sea, and they went into the wilderness of Shur. They went three days in the wilderness and found no water. **23** When they came to Marah, they could not drink the water of Marah because it was bitter; therefore it was named Marah. **24** And the people grumbled against Moses, saying, "What shall we drink?" **25** And he cried to the LORD, and the LORD showed him a log, and he threw it into the water, and the water became sweet. And God said ... I am the Lord your Healer

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מו עמוד ב

עלה קרח עלה קרח, אמרו לו: עלה שהקרחת עלינו את המקום. [רש"י - שכשהיו המים הרעים היתה פרנסתנו להביא מים ולמכור.]
מאי ונערים קטנים? אמר ר' אלעזר: שמנוערים מן המצות, קטנים - שהיו מקטני אמנה. ...
... מה ראה? אמר רב: ראה ממש, כדתינא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: כל מקום שנתנו חכמים עיניהם - או מיתה או עוני;
ושמואל אמר: ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים;
ורבי יצחק נפחא אמר: בלורית ראה להן כאמוריים;
ורבי יוחנן אמר: ראה שלא היתה בהן לחלוחית של מצוות...
...תנו רבנן, שלשה חלאין חלה אלישע: אחד שגירה דובים בתינוקות, ואחד שדחפו לגחזי בשתי ידיים, ואחד שמת בו,

7. Talmud. Sotah 46b-47a

- a.) Go up, thou bald head; go up, thou bald head. What they said to him was, 'Go up, you who has made this place bald for us!' [Rashi – While the waters were putrid, we made a living from transporting and selling water.]
b.) Young boys [*ne'arim ketanim*]: R. Eleazar said: *Ne'arim* - they were bare [*menu'arim*] of precepts; 'little' - they were little of faith...
c.) "And he looked behind him and saw them..." What did he see? — Rab said: He actually looked upon them, as it has been taught: Rabban Simeon b. Gamaliel says: Wherever the Sages set their eyes there is either death or calamity
d.) Samuel said: He saw that their mothers had conceived them on the Day of Atonement.
e.) R. Isaac Napcha said: He saw that their hair was plaited like the Amorites [Gentiles].
f.) R. Yohanan said: He saw that there was no sap of the commandments in them.
g.)...Our Rabbis taught: Elisha was afflicted with three illnesses: the first, because he stirred up the bears against the children ..."

מלכים ב פרק א

(ז) וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים מֶה מְשַׁפֵּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְאֲתְכֶם וַיִּדְבֹר אֲלֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
(ח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל שֵׁעַר וְאֶזְזֹר עֹזֵר בְּמַתְנֵי וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הִתְשַׁבִּי הוּא:

8. 2 Kings Ch.1:7-8

He said to them, "What kind of man was he who came to meet you and told you these things?" 8 They answered him, "A hairy man, with a belt of leather about his waist." And he said, "It is Elijah the Tishbite."

מצודת דוד מלכים ב פרק ב

(בג) עלה קרח - לפי שאליהו רבו היה בעל שער ואלישע היה קרח אמרו בלעג והתול עלה קרח השמימה כאליהו רבך וכאלו אמרו אינך במעלה כמוהו כי הוא היה בעל שער ואתה קרח:

9. Metzudot David

"Go on up, you baldhead!" Because Elijah, his master had hair, and he was bald they said in derision and ridicule, 'Go up to the heavens like your master, Elijah!' as if to say, 'You are not of his pedigree.'"

הושע פרק יג

(ח) אֶפְגָּשֶׁם כְּדָב שִׁכּוּל וְאֶקְרַע סְגוֹר לֶבָם וְאֶכְלֶם שָׂם כְּלִבְיָא חַיֵּית הַשָּׂדֶה תִּבְקַעֵם:

10. Hosea 10:8

Like a bear robbed of her young I attack them, and rip open the casing of their hearts. I will devour them there like a lion, The beasts of the field shall mangle them.